

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2116/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Стеванић, адвокат у ..., против туженог Хаза - изградња ДОО Београд, чији је пуномоћник Милош Милошевић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4151/19 од 30.10.2019. године, у седници већа од 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4151/19 од 30.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4570/18 од 27.03.2018. године обавезан је тужени да тужилци на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од укупно 430.000,00 динара и на име накнаде трошкова поступка износ од 72.500,00 динара све са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, одбијен је део тужбеног захтева на име накнаде нематеријалне штете преко наведеног укупно досуђеног износа до укупно траженог износа од 1.700.000,00 динара и захтев тужилце за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од пресуђења до извршности пресуде и тужилца је ослобођена обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4151/19 од 30.10.2019. године жалба туженог је одбијена, првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу и одбијен захтев тужилце за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП:

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег

интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужени као власник пословног простора испред којег се тужили десила незгода има обавезу да створи услове за безбедан пролаз пешака испред свог локала, што подразумева и предузимање мера да се умањи ризик од оклизнућа пешака у време зиме. Тужила има право да поднесе тужбу за накнаду штете и против власника локала и против закупца локала јер је њихова одговорност солидарна. О тужилином захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба за накнаду штете поднета је 01.06.2018. године, а побијана другостепена пресуда донета је 30.10.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 430.000,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић